

AGENDA DEL MES DE NOVEMBRE DE 2021

Donades les circumstàncies que ens toca viure, veurem de tot això que podem fer. Anirem informant, segons ens diguin. Caldrà complir les mesures manades per prevenir contagis.

- 1 **Dilluns. TOTS SANTS.**
- 2 **Dimarts. Fidels difunts.**
- 3 **Dimecres. A les 19.30 h.,** missa en sufragi dels difunts de la nostra Comunitat i del Centre Moral.
- 7 **Diumenge XXXII** de durant l'any. **Diada de Germanor.** Ajuda a l'Església Diocesana. Amb la col·lecta extraordinària col·laborem en el manteniment de la nostra Església.
- 14 **Diumenge XXXIII** de durant l'any.
- 21 **Diumenge. Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món.**
- 27 **Dissabte.** A les 17 h.: Vivim l'Ora a l'Oratori: infants, joves i (grans no per prudència a causa de la pandèmia).
- 28 **Diumenge I d'Advent.** A les 18,30 h., Vespres cantades

Heu de saber que:

A la col·lecta del **Domund** es va recollir: 405 €

Gràcies per la vostra generositat!

Tots els dilluns, de 17,15 h. a 18,15 h.: Catequesi d'infants, 1r. nivell.

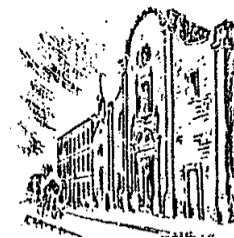
Tots els dimarts, de 17 h. a 18 h.: Grup de la Legió de Maria.

Tots els dissabtes, de 17 h. a 19,30 h.: Esplai "JASD".

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

Web d'interès: www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (154) Novembre de 2021

Oratori Sant Felip Neri de Gràcia

OH, QUE BONIC ÉS MORIR COM A FILL DE SANT FELIP!

Aquest mes ens fan tenir molt present la mort de molts que ens han precedit en el camí de la fe cap a l'Amor. De fet, són tantes les coses i els records! Però, si hi ha una cosa, entre moltes, que molts d'ells em van encomanar i que vull i haig de subratllar i mirar de mantenir mentre visqui a l'Oratori de Gràcia és: l'ambient de família que en aquesta Comunitat sempre s'ha viscut. I quina ha de ser aquesta vida de família?

A de l'Oratori tothom s'encamina a la perfecció –deia Newman–; però, com la perfecció no es pot obtenir si no se segueix alguna norma, quina és la norma de la que depèn la perfecció dels confreres de l'Oratori? No consisteix en la pobresa, ni en les mortificacions corporals, ni en les pràctiques externes, ni en el rebuig d'una llar familiar, ni en la professió dels vots religiosos, sinó l'amor en la vida comunitària.

I us puc ben assegurar que la vida familiar comporta grans beneficis; però la nostra forma de vida comunitària, que es desenvolupa i es manté sense vots, exigeix una mortificació no petita... Aquesta vida comunitària, si l'acollim i la vivim bé, aconsegueix un efecte especial en la qualitat i perfecció de la nostra obediència; en efecte, ens suposa una adaptació a l'esperit de la Comunitat i una actitud que cal afermar voluntàriament i incessantment.

Pel que fa als preveres que en formem part o volen formar part de la Comunitat: acomodar-se a la Congregació o sotmetre's curosament a la voluntat i l'esperit de la pròpia Congregació, és la norma més important per a un prevere de l'Oratori i ocupa el lloc de totes les altres normes de l'evangeli. "Qui vol viure a la seva manera –diu el pare Consolini– no és apte per a la Congregació".

Aquesta obediència voluntària comporta una gran abundor de mèrits. N. p. Sant Felip Neri deia (tocant-se el front) que la santedat és continguda en un espai de tres dits, perquè "la perfecció" diu "consisteix a sotmetre la pròpia voluntat i a actuar amb esperit concorde amb aquells que exerceixen l'autoritat".

Precisament perquè la nostra obediència és voluntària, els qui ens sentim oratorians implorem ardentment la perseverança, que és una gràcia especial. Per aquesta raó, un dels antics pares de l'Oratori deia que els veritables fills de sant Felip es reconeixien a la sepultura...

Per aquesta raó, el beat Antoni Grassi, de Fermo, que solia dir, amb paraules del salmista "És aquí on vull quedar-me per sempre; m'agrada, hi vull residir", en els darrers moments de la vida digué: "Oh, que bonic és morir com a fill de sant Felip!".

Tot plegat es podria resumir així, en paraules de l'Apòstol: "vostra vocació és la llibertat: no una llibertat perquè s'aprofiti l'egoisme; al contrari, sigueu esclaus els uns dels altres per amor. Perquè tota la llei es concentra en aquesta frase: "amaràs al proïsme com a tu mateix"".

Quan entonem, doncs, l'últim "Rebeu-me, Senyor,...". Seguint el pensar de n. p. Sant Felip Neri, fem nostres les paraules de sant Pau per viure i fer viure allò que és i ha de ser l'Oratori de Gràcia, i n'estic cert que les darreres paraules del salm i del beat molt bé ens les podem fer nostres.

P. Ferran Colàs Peiró, C.O.

QUÈ ENS APORTA LA COMUNITAT?

Vivim avui, i és el món dels nostres fills, en una societat hiperactiva, dispersa, consumista no només del material sinó del temps, de projectes, de sensacions, d'esdeveniments. Fa la sensació que no es pot aturar perquè s'estaria perdent l'oportunitat de viure no se sap ben bé què. La vida es converteix així en una fugida endavant amb les conseqüències de l'estrès, de la inseguretat, de la decepció, de la necessitat del cada dia més perquè cada cop la vida ens omple menys.

Cal fer un alt a la nostra vida, entrar al nostre interior, fer silenci, reflexionar sobre el que estem fent i vivint, cap a on ens porta, preguntar-nos pel sentit de la nostra vida, quins són els nostres valors, les nostres prioritats, la nostra

coherència. Rahner deia que el cristià del segle XXI serà un místic o no serà cristià. Entrar dins nostre és crear un espai per obrir-nos a Déu i a la seva crida. No es pot viure la fe amb plenitud si no la cuidem i la posem al dia. No podem transmetre la fe als fills si no la vivim amb coherència.

Creixem en informació i coneixements en tots els aspectes de la nostra vida però no sempre ho fem al terreny religiós. La fe no es viu sovint com a Bona Nova capaç de donar a la nostra vida sentit, esperança i felicitat.

D'altra banda, la ciència, la cultura i la tecnologia modernes plantegen enormes reptes a la fe als quals com a creient hem de respondre. Tot això exigeix revisar i purificar la nostra imatge de Déu, a Qui creiem, com ens relacionem amb Ell, com vivim el missatge de l'Evangelí, com anunciem Jesús.

Què em pot aportar a nivell familiar?

La vida familiar passa per diverses etapes. I cadascuna presenta nous reptes que s'afronten de millor manera si estem acompanyats per un grup de referència. Per a aquells els fills dels quals es troben a l'etapa de l'adolescència, la Comunitat pot aportar perspectiva per entendre el seu moment. És una etapa de crisi com a camí cap a la seva maduració. Crisi personal, de cerca d'identitat i de projecte de vida i crisi religiosa conseqüència del pas d'una fe transmesa a la família i qüestionada, de vegades per l'ambient, a una fe que ha de fer seva com a experiència personal.

Qüestions com per què el meu fill no va a missa o als retirs, per què no està d'acord amb l'Església, per què es casa civilment, ens fan mal i ens fan sentir-nos impotents, molt més si el que qüestionen és la presència de Déu al món. Ajudar-los a aprofundir, clarificar, cercar la veritat, relacionar-se amb Déu no és només missió del col·legi. Els valors, les actituds amb els altres, l'experiència de Déu viscuda en diferents circumstàncies, la nostra postura davant de les realitats tan complexes del món d'avui són un punt de referència molt important per a ells.

Una comunitat pot ajudar més.

No es pot viure la fe en solitari. Necessitem continuar creixent amb els altres, analitzar les nostres actuacions, valors i actituds, compartir les nostres pregàries, inquietuds i experiències de fe, comprometre'ns amb altres en el servei als altres.

No es tracta només de ser membre d'un grup concret, sinó de pertànyer a una comunitat més àmplia que ens enriqueix a través de les celebracions, els diàlegs i altres actes; i ens obre als reptes i expectatives de la companyia i de l'Església a què pertanyem.

Avui, malgrat tots els canvis que apareixen, la Comunitat continua sent una oportunitat privilegiada de viure la fe en Jesucrist a nivell individual, patrimonial i familiar per a moltes persones.

(Reflexions d'un anònim)